

Arrest

nr. 104 975 van 13 juni 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X alias X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 15 februari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 januari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 22 maart 2013 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 mei 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 mei 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. LOOBUYCK, die *loco* advocaat P.-J. STAELENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Brahmaan afkomstig uit Patalekheth 8 VDC (Village Development Committee), district Kavrepalanchok (Nepal). U bent Nepalees staatsburger. In 2005 betaalde uw moeder twee keer 50.000 Nepalese roepies aan de Maobadi, nadat zij hierom vroegen. Toen de Maobadi in datzelfde jaar uw moeder nogmaals om 50.000 Nepalese roepies vroegen, kon zij dit echter niet langer betalen. Uw ouderlijk huis werd in brand gestoken en u werd door de Maobadi ontvoerd. Sindsdien heeft u niets meer van uw moeder vernomen. In de hierop volgende jaren werd u

verplicht om programma's van de Maobadi bij te wonen en voor hen te werken (koken, was en plas, pamfletten ophangen en om donaties vragen). Gezien u steeds van locatie werd veranderd herinnert u zich niet waar u sinds uw ontvoering allemaal heeft verbleven. In augustus 2011 woonde u andermaal een programma van de Maobadi bij. U ontmoette er echter uw oom, M.K.(...), die u aanraadde te vluchten. Een tiental dagen later slaagde u er in te ontsnappen. U ging naar Kathmandu waar u bij een vriend, T.G.(...), kon verblijven. Daar ontmoette u opnieuw uw oom. Via uw oom leerde u een smokkelaar kennen die u van een vals paspoort en visum voorzag. Uiteindelijk vertrok u, samen met deze smokkelaar, op 10 september 2011 vanuit Kathmandu naar Calcutta (India). Op 22 september 2011 nam u vanuit India met een andere smokkelaar het vliegtuig naar Moskou (Rusland). Vanuit Moskou reisde u vervolgens zowel per bus, auto als te voet met nog een andere smokkelaar naar België waar u op 28 september aankwam. U vroeg op 29 september 2011 asiel aan. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u geen enkel document neer.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en wel om volgende redenen.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Uit informatie verkregen van het United Kingdom Border Agency (UKBA), waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat u in het bezit bent geweest van een Nepalees paspoort en dit onder de naam T.S.(...), geboren 27 april 1985. Met dit paspoort vroeg u op 8 oktober 2009 een studentervisum aan voor het Verenigd Koninkrijk, dewelke u heeft verkregen met een geldigheidsduur tot 27 september 2011. Op 9 mei 2011 vroeg u in Londen een Biometric Residence Permit aan. Dit werd u geweigerd en u diende op 4 mei 2012 het Verenigd Koninkrijk te verlaten. U heeft deze informatie echter verzwegen voor de Belgische asielinstanties. U verklaarde in het kader van uw asielaanvraag in België immers T.A.(...) te heten en geboren te zijn op 26 april 1990 (CGVS, p.3). U stelde daarenboven dat u nooit een paspoort heeft gehad (CGVS, p.4-5). Deze verklaringen zijn manifest tegenstrijdig met de gegevens verkregen van het UKBA. Vervolgens beschreef u in het kader van uw asielaanvraag een reisroute waarbij u op 10 september 2011 Nepal ontvluchtte, waarna u via India en Rusland naar België kwam (CGVS, p.5-6). U stelde nooit in een ander Europees land dan in België te hebben verbleven (CGVS, p.7).

Er kan dan ook worden vastgesteld dat u getracht heeft om op intentionele wijze de Belgische asielinstanties te misleiden. Uw manifest bedrieglijke verklaringen omtrent wezenlijke elementen, inbegrepen omtrent identiteitsgegevens, ondermijnen op fundamentele wijze uw algehele geloofwaardigheid, waardoor er geen geloof meer kan worden gehecht aan het door u aangehaalde asielrelaas.

Na confrontatie met de informatie van het UKBA, heeft u toegegeven te hebben gelogen over zowel uw identiteit, geboortedatum, reisweg als vluchtmotieven (CGVS, p.10-11). U verduidelikte dat u reeds op 15 januari 2010 uit Kathmandu naar Londen vertrok om er te studeren. Omdat uw visum echter verliep kwam u op 21 september 2011 naar België. U loog over dit alles in de hoop hier te kunnen werken om zo uw schulden te kunnen afbetalen (CGVS, p.11-12). Dit is echter geen afdoende reden. Er dient in dit kader nog op te worden gewezen dat van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure, wat u gelet op uw verklaringen gedaan ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 26 oktober 2011 en uw aanvankelijke verklaringen op het Commissariaat-generaal dd. 18 december 2012 geenszins heeft gedaan.

Wat uw vraag betreft om een jaar lang in België te kunnen blijven om te werken en zo uw schulden te kunnen afbetalen (CGVS, p.11) dien ik op te merken dat dit een louter economisch probleem betreft dat als dusdanig geen verband houdt met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van de Vluchtelingenconventie, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming zoals vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is in bijlage aan uw administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

De Raad stelt vast dat verzoeker zelf gesteld heeft dat zijn asielrelaas gelogen was. Na vaststelling hiervan vroeg de verwerende partij: *"Begrijp ik goed dat u over al dit loog in de hoop hier te kunnen werken en uw schulden af te betalen?"* Verzoeker bevestigde dit en stelde: *"Ja. Ik had het gevoel dat (als) ik hier wilde blijven ik dit moest doen."* De Raad meent dat verzoeker in zijn verzoekschrift ook geen enkel element aanbrengt als bewijs van zijn hoedanigheid van vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2. Daar waar de verzoekende partij in zijn verzoekschrift stelt dat hij zijn volledige medewerking verleende en geen documenten kon voorleggen omdat hij er geen heeft stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal slechts documenten vraagt waar dit mogelijk is.

2.3. Daar waar de verzoekende partij stelt dat er geen geloof gehecht wordt aan het relaas omdat hij zijn verblijf met een studentenvisum in het VK verzwegen heeft stelt de Raad vast dat verzoeker zelf verklaard heeft dat zijn vervolgingsverhaal gelogen is. Het aangehaalde advies van de reisagent is hiervan geen weerlegging.

2.4. De verzoekende partij stelt dat haar studievizum een tijdelijk beschermingsstatuut was en zij wel degelijk riskeert vervolgd te worden in haar land van herkomst. Het is zeer waarschijnlijk dat de verzoekende partij geen enkele familie meer heeft in Nepal. Als hij zijn schulden niet kan afbetalen zal hij hoogstwaarschijnlijk gedwongen worden te werken. Dwangarbeid kan beschouwd worden als een onmenselijke en vernederende behandeling.

De Raad stelt vast dat dit beweringen zijn die verzoeker niet aannemelijk maakt.

2.5. Daar waar de verzoekende partij verklaart dat het niet aangeven van zijn verblijf in het VK slechts een kleine tegenstrijdigheid betreft die geen aanleiding mag geven tot het in twijfel trekken van de goede trouw van de verzoekende partij stelt de Raad vast dat verzoeker tijdens het gehoor bij de commissaris-generaal zelf verklaard heeft dat zijn vervolgings- en asielverhaal gelogen was.

2.6. De verzoekende partij klaagt de schending aan van artikel 6 van het EVRM, meer bepaald het recht op een eerlijk proces en de rechten van de verdediging. Hij voert aan dat het arrest Salduz van het EHRM van 27 november 2008 *mutatis mutandis* op zijn eigen zaak van toepassing is en dat zijn recht van verdediging evenals artikel 6 van het EVRM zijn geschonden doordat hij niet het recht kreeg zich door een raadsman te laten bijstaan gedurende het eerste korte verhoor op de dienst Vreemdelingenzaken, temeer daar dat korte verhoor nu wordt gebruikt om hem de vluchtelingenstatus

te weigeren. Hij vraagt in dit verband een prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

De Raad wijst erop dat niet de tegenstrijdige verklaringen van verzoeker de reden van weigering is, maar zijn bevestiging dat zijn asielrelaas verzonnen was teneinde in België te kunnen verblijven en werken om zijn schulden terug te betalen.

Daarenboven wijst de Raad erop dat het EHRM in het arrest Maaouia van 5 oktober 2000 ondubbelzinnig gesteld heeft dat geschillen betreffende de toegang tot, het verblijf op en de verwijdering van het grondgebied niet onder de toepassing van artikel 6.1 van het EVRM vallen. Derhalve zijn ook asielzaken uitgesloten van die verdragsbepaling.

Vermits artikel 6.1 van het EVRM niet van toepassing is op de asielprocedure, is de voorgestelde prejudiciële vraag niet relevant voor de oplossing van het geschil en moet zij niet worden gesteld.

Op grond van artikel 267 van het verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is het Hof van Justitie van de Europese Unie bevoegd om bij wijze van prejudiciële beslissing een uitspraak te doen *“over de uitlegging van de Verdragen”* en *“over de geldigheid en de uitlegging van de handelingen van de instellingen, de organen of de instanties van de Unie”*. Al valt het Belgische asielrecht binnen de werkingssfeer van het gemeenschapsrecht, de vraag over de verenigbaarheid van de Belgische asielprocedure met het gemeenschapsrecht valt buiten de voornoemde bevoegdheid van het Hof van Justitie van de Europese Unie (RvS 26 maart 2013, 223.003).

2.7. De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juni tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

De griffier,

wnd. voorzitter,

toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS